

Kompagniets Øvelser. Har Kaptajnen sagt noget til Mandskabet, har det straks staaet i Bladet og har været udlagt paa den værst mulige Maade, og har en Mand ikke kunde følge i Geledet, har vedkommende Redaktør skrevet, at Mandskabet blev overanstrengt o. s. v. Han har skrevet, at Kosten var daarlig, men det har han dog maattet tage tilbage igen. Jevnlig har han skrevet om Mandskabets Stilling i Forhold til Befalingsmændene. En Dag skrev han ogsaa om, at en fuld Mand blev ført til Arresten, og at en Del af hans Kammerater søgte at befri ham. Den radikale Redaktør i Frederikshavn tog lidt overlegent paa det og behandlede Sagen paa en lidt mere jævn Maade, og dette vakte den socialdemokratiske Redaktørs højeste Mishag, saa han skrev meget nedsettende om den radikale Redaktør og skrev, at Soldaterne havde efter sikkert Forlydende til ham i en god Mening. Om derved skulde forstaas, at han mente, at Soldaterne skulde give den radikale Redaktør Klø. ved jeg ikke, og nu er det ikke, fordi jeg ellers har nogen overdreven Sympati for radikale Redaktører, men jeg synes dog, at man her er gaaet for vidt i Angrebene paa Militærvæsenet. Det er muligt, at denne Redaktør ved sin Ophidselse af Mandskabet har indirekte Skyld i det, der er sket derovre. Han blev selvfølgelig ikke draget med ind under de Straffe, der blev uddelt, men jeg vil henstille Sagen til den højttærede Forsvarsministers Overvejelse. Jeg gaar ud fra, at naar Regeringen finder det nødvendigt at holde en saa stor Sikringsstyrke inde, maa den se med dyb Alvor paa denne Sag, og derfor maa Formaalet for de Øvelser, der finder Sted, ogsaa være dyb Alvor for Regeringen. Denne maa være interesseret i, at disse Øvelser forløber saa godt som muligt og bliver til saa megen Nytte for Mandskabet som muligt, og at der opretholdes saa god en Aand i Hæren som muligt, og naar den staar Fare for at nedbrydes, saaledes som det her er Tilfældet, forekommer det mig, at Regeringen bør tage sig deraf. Vi har givet denne Regering en Presselov, hvis Nødvendighed der har været stærkt delte Meninger om. Jeg mente ikke, den var nødvendig, men jeg vil indrømme, at jeg dog er gaaet med til at stemme for den. Jeg tror, at der er Mulighed for at fortolke denne Lov, som er af en noget provisorisk og enevældig Karakter, saaledes, at man ogsaa kunde ramme Skriverier af denne Art. Jeg tror, de er mere skadelige eller lige saa skadelige som ad-

skillige af de Skriverier, man har henvist til under Behandlingen af Presseloven.

Jeg vil omtale et Forhold, som for Tiden stærkt interesserer jyske Landmænd, nemlig Muligheden af at genoptage Kartoffelmelindustrien. Vi maa nu indføre alt det Kartoffelmel og Stivelse, der bruges, til Trods for, at vort Land er meget stærkt kartoffelproducerende. Hvis nogen Industri ligger naturligt for os, synes det at maatte være denne, og man har ogsaa forsøgt dermed; man har haft en Kartoffelmelfabrik i Holstebro, der blev ledet fortrinligt og efter Kundernes Mening leverede et aldeles fortræffeligt Mel. Ikke desmindre maatte den standse sin Virksomhed, og det hovedsagelig paa Grund af Tysklands Eksportpræmier, som gjorde det umuligt eller vanskeligt at opretholde en saadan Industri her i Landet. Der forbruges her i Landet $8\frac{1}{3}$ Mill. kg Kartoffelmel; det indføres altsammen fra Udlandet til en Indkøbspris af $1\frac{3}{4}$ Mill. Kr. I de senere Aar har Kartoffelmel kostet saadan noget som 21 Kr. pr. Sæk à 100 kg, men da man havde Fabrikken i Holstebro fra 1900 til 1908, var Prisen kun 16 Kr. pr. Sæk. Om Eksportpræmien har været særlig virksom i disse Aar, ved jeg ikke, jeg har ikke kunnet faa oplyst dens Størrelse eller hvor bevægelig den er — jeg har nemlig hørt, at den er bevægelig og retter sig efter Forholdene. Nu under Krigen maa vi, da vi ikke har nogen Kartoffelmelindustri, betale 63 Kr. for en Sæk Kartoffelmel, medens Prisen ellers har været omkring en Snes Kroner. Det er højst uheldigt for Forbrugerne, at vi ikke har denne Industri. Dette Forbrug af Kartoffelmel svarer til saadant noget som henimod en halv Million Tønder Kartoffler, og det vilde have umaadelig Betydning for Landmændene, om de kunde sælge en Del af deres Kartoffler til en saadan Produktion, ikke mindst for de jyske Landmænd, som har meget faa egentlige Salgsprodukter. En passende Fabrik kan fabrikere 1 Mill. kg Mel og derved forbruge en 50,000 Tdr. Kartoffler, og der vilde, hvis vi tænkte os at producere hele vort Kartoffelmelbehov herhjemme, blive Plads til 8 Fabrikker af den Art her i Landet. Spørgsmaalet er blevet særlig aktuelt paa Grund af den voldsomme høje Pris paa Kartoffelmel. Der er mange Steder i Jylland for Tiden en Bevægelse for at starte Kartoffelmelfabrikker, men man frygter for, at den tyske Eksportpræmie paa ny skal vise sine Virkninger efter Krigen og derved ødelægge Indu-